

Drinkpoging van Ree (*Capreolus capreolus*) bij koe

F.J.M. Siskens

Foto's van de auteur

Toen ik begin november even buiten Emmen aan het inventariseren was, zag ik op een ochtend achter in het weiland een eenjarige Ree lopen.

Nu is dat op zich niets bijzonders, want elke avond zijn er daar wel een stuk of zes te zien. Maar deze reeget liep in de richting van twee grazende koeien. Toen ze erg dichtbij was liepen de koeien van haar weg.

Toen ik dat zo eens aanzag, werd ik nieuwsgierig en besloot een paar uur er aan te wijden en dat eens op m'n gemak gade te slaan. De reeget liet zich niet ontmoedigen en probeerde quasi grazend in de buurt van de koeien te komen.

En toen gebeurde het. De reeget wachtte tot ze ongeveer met haar kop ter hoogte van de flanken van de koe was, om dan een duik naar de uiers te nemen. Op dat moment was de koe erg geïrriteerd en stootte met haar kop de reeget weg.

De reeget probeerde duidelijk te drinken. En niet één keer, maar ze deed ongeveer tien pogingen per uur. Zelfs toen de koe op vier meter afstand van mij stond.

Op een gegeven moment had de geit er genoeg van en vertrok over de afraftering het

De Reeget probeerde quasi grazend in de buurt van de koeien te komen.

bos in. Dat was na tweeënehalf uur.

In de buurt waar zich dit afspeelde, staat slechts één woning. De bewoner zag mij dat alles waarnemen en ik besloot hem hierover aan te spreken.

Zo vertelde hij mij dat dit ritueel zich iedere dag afspeelde en dat hij het wel meer had gezien met andere Reeën. Het gebeurt volgens de bewoner wel meer dat Reeën toenadering zoeken tot koeien, maar dan uitsluitend bij drachtige.

De drang tot drinken is kennelijk zo groot, dat de Ree zelfs de angst voor mensen en zelfs voor honden verliest.

Foto boven:

De reeëlt wachtte tot ze ongeveer met haar kop ter hoogte van de flanken van de koe was, om dan een duik naar de uiers te nemen.

Foto onder:

De sterk geïrriteerde koe stootte met haar kop de reeëlt weg.

De man vertelde mij dat deze Ree niet was opgevoed door mensen, dat men al gauw zou denken wanneer je zo iets leest. Zo is ook regelmatig te zien dat de hond des huizes, een soort Heidewachtel, een blaffer van de eerste orde, tussen de Reeën loopt. Dit leek mij te gek en ik besloot dit in de ko-

mende dagen uit te zoeken, om zo de wisselwerking ree-koe-hond te observeren. Toen ik de volgende dag terugkwam waren de koeien weggehaald. Geen Ree te zien. Het plan viel in duigen. Wat overbleef waren dia's en een ervaring rijker.

Naschrift

In het uitgestrekte beboste hoogveenge-

bied(!) bij Nieuw-Dordrecht zijn de Reeën niet zo schuw. Er zijn vele percelen voor ons buiten de paden niet erg toegankelijk, zodat ze kunnen beschikken over een aanzienlijk rustgebied. Een ander voordeel is dat er in de wintermaanden weinig mensen komen, evenals in de zomermaanden wanneer het er niet te harden is van de muggen.

■ F.J.M. Siskens, Laan van de Eekharst 295, 7823 AG Emmen, 05910 - 27 564.
